

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

29 ביוני 2005

185

כ"ב בסיון התשס"ה

עמוד

הצעת חוק הגז (בטיחות ורישוי) (תיקון מס' 3), התשס"ה-2005 910

הצעת חוק הגז (בטיחות ורישוי) (תיקון מס' 3), התשס"ה-2005

1. תיקון סעיף 1 בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "השר", במקום "שר האנרגיה והתשתית" יבוא "שר התשתיות הלאומיות".
2. תיקון סעיף 2 בסעיף 2 לחוק העיקרי, אחרי "וכן את" יבוא "בטיחות" והמילים "ובלבד שאינה צריכה לשימוש ביתי" – יימחקו.
3. תיקון סעיף 4 בסעיף 4 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, במקום "מיתקן גז" יבוא "מיתקן גז, הפעלתו או שינויו";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום "לצריכה עצמית" יבוא "לצריכה עצמית, לא יפעיל מיתקן גז כאמור";
- (3) בסעיף קטן (ב), במקום "שתכנית ההתקנה" יבוא "שתכנית ההתקנה, ההפעלה";
- (4) בסעיף קטן (ג), במקום "כאמור בסעיף קטן (א)" יבוא "כאמור בסעיף קטן (א), הופעל מיתקן גז כאמור או נעשה בו שינוי יסודי".
4. תיקון סעיף 17 בסעיף 17(א) לחוק העיקרי, במקום "לבטל רשיון או לסרב לחדשו" יבוא "לבטל רשיון, לסרב לחדשו או להגבילו לענין המקום או האזור שבו יוכל בעל הרשיון לפעול".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 3 לחוק (להלן – המנהל). עם זאת, הסעיף האמור אינו מתנה הפעלתו של מיתקן גז שאינו לצריכה עצמית בקבלת היתר מהמנהל. מאחר שקיים צורך בפיקוח על הפעלת מיתקן הגז, לצד הפיקוח על התקנתו ושינויו, מוצע לתקן את סעיף 4 לחוק ולקבוע כי גם הפעלתו של מיתקן גז שאינו לצריכה עצמית תהיה מותנית בקבלת היתר כאמור.

סעיף 4 סעיף 17 לחוק, שענינו ביטול רשיון, מעניק סמכות למנהל לבטל רשיון ספק גז או לסרב לחדשו אם נתקיימה בבעל הרשיון אחת העילות המפורטות בסעיף. כיום קיימים ספקי גז שפועלים באמצעות סוכנים, סוכנויות או סניפים בכל רחבי הארץ ומספקים גז לעשרות אלפי צרכנים, וכך נוצרים לעתים מצבים שבהם סוכנות מסוימת שפועלת מטעם בעל הרשיון מפרה את כללי הבטיחות, בעוד ששאר הסוכנויות של אותו בעל רשיון פועלות בהתאם להוראות החוק. במצב זה לא סביר להפעיל את הסמכות המוקנית למנהל בדבר ביטול רשיון ספק גז. לפיכך, מוצע לתקן את סעיף 17 לחוק ולהסמיך את המנהל להגביל רשיון ספק גז באופן חלקי, כך שבעל הרשיון יהיה מנוע מלספק גז למקום או לאזור מסוים.

סעיפים 1 ו-2 סעיף 2 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן – החוק), שענינו צו בטיחות, אינו מקנה לשר האנרגיה והתשתית (כיום שר התשתיות הלאומיות) סמכות להתקין צווים הנוגעים לבטיחות ולצריכה של גז לשימוש ביתי. ענין זה נדון בשעתו על ידי ועדת השרים לעניני כלכלה אשר החליטה בהחלטה מס' כל/33 מיום י"ב בטבת התשנ"ג (5 בינואר 2003), שקיבלה תוקף של החלטת ממשלה באותו יום, להעביר את האחריות על הבטיחות בגז במגזר הביתי לידי משרד האנרגיה והתשתית (כיום משרד התשתיות הלאומיות).

לאור החלטת הממשלה האמורה, מוצע לתקן את סעיף 2 לחוק ולהסמיך את שר התשתיות הלאומיות להסדיר בצו את בטיחות הצריכה של גז, אף אם היא לשימוש ביתי.

כן מוצע לתקן את ההגדרה "השר" שבסעיף 1 לחוק, ולהתאימה לשמו של השר הממונה בפועל על ביצוע החוק.

סעיף 3 סעיף 4 לחוק, שענינו התקנת מיתקן גז, קובע כי התקנת מיתקן גז, שאינו מיתקן גז לצריכה עצמית, וביצוע שינוי יסודי במיתקן כאמור, ייעשו רק על פי היתר בכתב מאת המנהל שמונה לפי

¹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 108.

6. בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000², בתוספת הראשונה, בפרט 21 אחרי תיקון חוק בתי משפט לענינים מינהליים פסקה (1) יבוא:

"(2) החלטת המנהל לפי פרק ג' לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989."

ד ב ר י ה ס ב ר

(ב) ועדת הערר רשאית לאשר את החלטת המנהל, לשנותה או לבטלה.

(ג) ועדת הערר תיתן את החלטתה המנומקת תוך שלושים ימים מיום שהוגש הערר, זולת אם האריכה את המועד האמור מטעמים שנרשמו.

ועדת ערר

20. (א) שר המשפטים ימנה ועדת ערר בהרכב זה:

(1) אדם הכשיר להיות שופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שני נציגי ציבור בעלי ידע מקצועי מתאים שהמליץ עליהם השר.

(ב) לוועדת הערר יהיו הסמכויות הנתונות לוועדת חקירה לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968, למעט סעיפים 9(א) ו-11(ה), ואולם לא יוטל עונש מאסר בכפיה על התייצבות של אדם שלא ציית להזמנה לפי סעיף 9(א) לחוק.

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לענין ערר; בהעדר תקנות כאמור או בהעדר הוראה בתקנות לענין פלוני, תפעל ועדת הערר כפי שייראה לה צורך ומועיל.

(ד) ועדת הערר לא תהיה קשורה בדיני הראיות הנוהגים בבתי המשפט, אך פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, יחול על דיוניה.

ערעור

21. (א) על החלטת ועדת הערר רשאים המבקש או בעל הרשיון, לפי הענין, והמנהל, לערער לפני בית משפט מחוזי, בענין שבמשפט, תוך שלושים ימים מיום שנמסרה להם ההחלטה.

(ב) בית המשפט המחוזי ידון בערעור בדין יחיד; פסק דינו יהיה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך.

סעיפים 6-15
סעיף 19 לחוק, שענינו ערר, מקנה סמכות לאדם שנפגע מהחלטת המנהל לערור לפני ועדת ערר שמונתה לפי סעיף 20 לחוק. סעיף 21 לחוק מקנה זכות ערעור על החלטת ועדת הערר לפני בית המשפט המחוזי.

מוצע לבטל את סעיפים 19 עד 21 לחוק ולתקן במקביל בתיקון עקיף את התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן – חוק בתי משפט לענינים מינהליים), כך שהביקורת השיפוטית על החלטות המנהל לפי פרק ג' לחוק תיעשה בדרך של עתירה לבית משפט לענינים מינהליים. זאת כיוון שמדובר במספר מצומצם ביותר של תיקים בשנה, אשר אינם מצדיקים הקמת ועדת ערר, וכן מדובר בנושא שעיקרו הוא הסדרת עיסוק, שהוא נושא מינהלי מובהק.

תיקון זה תואם גם את הצעת חוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 8), התשס"ד-2004 (הצעות חוק – הממשלה 77, מיום י"א בטבת התשס"ד (5 בינואר 2004)), שעברה בכנסת בקריאה ראשונה ביום כ"ה בטבת התשס"ד (19 בינואר 2004), ולפיה הוצע לתקן את התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, כך שסמכות הביקורת השיפוטית על החלטות בנושאי הסדרות עיסוק, שהן החלטות מינהליות מובהקות, תהיה בסמכות בית משפט לענינים מינהליים.

וזה נוסחם של סעיפים 19 עד 21 לחוק, שמוצע לבטלם:

"ערר

19. (א) הרואה עצמו נפגע מהחלטת המנהל שלא להיעתר לבקשה לקבל רשיון או לתת לתקופה קצרה מזו שנקבעה בסעיף 16(א), או מתנאי שקבע ברשיון, או מהחלטתו לבטל רשיון או לסרב לחדשו, או מתנאי שהתנה לפי סעיפים 4(א) או 5, רשאי, תוך 14 ימים מיום שההחלטה נמסרה לו בכתב, לערור עליה לפני ועדת ערר.

